

Фиқҳ 195-дарс. Имомликнинг шартлари



19:00 / 04.08.2022 2908

(иккинчи мақола)

وَهُوَ الْمُرْسَلُ إِلَيْكُمْ رَجُلٌ مُّؤْمِنٌ يَأْتِي أَنْتُمْ بِأَنْتُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصْنَعُونَ
وَهُوَ الَّذِي أَنْهَا عَنِ الْمُجْرِمِنَ حَفْظًا وَسُقُوفًا وَأَطْلُسًا

Жобир розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расуулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Зинҳор аёл эркакка, аъробий мұхожирга ва фожир мүминга имомлик қилмасин. Илло, унинг султони бўлиб, қиличи ва қамчисидан қўрқилса, бундан мустасно», дедилар».

Ибн Можа ривоят қилган.

4. Аъмо – кўзи кўрмайдиган киши. У нажосатни кўрмайди ва кўрмаслиги оқибатида юзага келадиган камчиликларга йўл қўйиши мумкинлиги эътиборга олинган.

5. Бидъатчи – Расуулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан маъруф бўлган эътиқодга саркашлик эмас, шубҳа туфайли хилоф қилган кишидир. Мисол учун, махсига масҳ тортишни инкор қилган одам бидъатчи бўлади. Шу каби одамларнинг имомлиги ҳам макруҳдир. Имомлик улуғ мартабадир.

Бидъатчи эса унга лойиқ әмас.

6. Валади зино – зинодан туғилган шахс. Бошқа лойиқ одам бўла туриб, валади зинонинг имомликка ўтиши макруҳдир. Чунки одатда унинг отаси бўлмагани учун яхши таълим-тарбия олмаган бўлади. Уламоларимиз унинг имомлиги макруҳ бўлишини жоҳил бўлишига боғлаганлар. Агар ўзи илмли ва тақводор бўлса, макруҳ әмас.

«Мухтасари виқоя»да зикр қилинмаган, имомлиги макруҳ бўлган яна бошқа тоифалар ҳам бор. Улар:

7. Қавм ёмон кўрадиган одамнинг имомлиги ҳам макруҳдир.

آل ةَثَّالَّثْ «بَلْ أَقْ مُلْسُو هِيلُعْ هِلْ لَلْ أَلْصَّيْنَلْ لَرْنَعْ هُنْ عَوْهْ لَلْ لَلْ أَلْ يَضَرَّ مَأْمُأْ يَبَأْ نَعْ
هُطَخْ أَسْ أَهْيَلَعْ أَهْجَوَزَوْ تَأَبْ أَهْرَمْ أَوْ، هَجَرَيْ ىَتَحْ قَبْلَيْ دَبَغْلَا هُمْهَنْ آذَّهْ تَأَلَصْ زَوَاجْتْ
دُوَادْ وُبَأْ وُبَأْ يِذْمَرْتَلْ أَهَارْ .»نُورَأَكْ لَهْ مُهْ وَقْ مَأْمَأْ وَ

Абу Умома розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

**«Уч кишининг намози қулоқларидан юқори кўтариilmайди:
хожасидан қочган қулники қайтиб келгунича, эрини (ноҳақ)
ғазабнок қилган хотинники ва қавми ёмон кўрган имомники»,
дедилар».**

Термизий ва Абу Довуд ривоят қилишган.

8. Маънони бузмайдиган даражада эъробни бузиб тиловат қиласидиган одамнинг имом бўлиши макруҳдир. Мисол учун, «Ал ҳамду»ни «Ал ҳамди» тарзида ўқиса.

9. Баъзи ҳарфларни тўғри нутқ қила олмайдиган кишининг, агар улар билан намоз бузилмаса, имомлиги ҳам макруҳдир. Акс ҳолда имомликка ўтиши жоиз әмас.

10. Эсипаст одамларнинг имом бўлиши макруҳ.

11. Песи тарқаб кетган одамнинг имомлиги ҳам макруҳ.

12. Мохов одамнинг имомлиги ҳам макруҳ.

13. Бир оёқда турадиган чўлоқ одамнинг имомлиги ҳам макруҳ.
14. Пешоби тутилиб қоладиган одамнинг имомлиги ҳам макруҳ.
15. Ароқхўр одамнинг имомлиги ҳам макруҳ.
16. Рибоҳўр одамнинг имомлиги ҳам макруҳ.
17. Чақимчи одамнинг имомлиги ҳам макруҳ.
18. Риёкор одамнинг имомлиги ҳам макруҳ.

(Тамом)

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди